

S. GARF TE ROTTERDAM.

Op de tentoonstelling in De Protector werd men, onder de dertig schilderijen die er waren, koppen, figuren, interieurs en bloemen, getroffen door twee kleine doekjes, zeer verschillend van aard, elk in zijn soort compleet, en die zeker tot de beste werken van dezen schilder mogen gerekend worden. Het eerste, Bij het vuur getiteld, is uit 1907. Het geeft een kijkje in een van de armelijke, vervuilde, het licht schuwende woningen van het boerenland; een hoekje bij de schouw, waar onverzorgd haar, door zon en wind verweerd, treffen door een mooie schemer waart, die teer versmelt met den opstijgenden rook uit een smeulend vuur, en waar het licht door een open deur verrassend naar binnen strijkt langs een oud grijs muurtje. Tusschen den rommel op den grond staat een oud moedertje met een kind bij het vuur, in lompen, een rood doekje om. Kleur, stemming en compositie, alles is voertreffelijk aan dit brok Larensch binnenhuis.

MEISJESKOPJE.

BIJ HET VUUR.

Naast dit doekje van verweerde kleuren, zag men, in een frischer gamma, een kleine naaktfiguur, waarvan de schildering van het vleesch, met het licht dat er langs gleed, teer en fijn aanvoeld was en goed doorwerkt.

Garf heeft zich in deze twee, geheel verschillende, onderwerpen uitgesproken. Hij is een knap teekenaar, een handig schilder. Met een vaste hand toetst hij alles zuiver op het doek en typeert hij raak en levendig. Zijn boerenkoppen, zijn oudemanstronies, zijn spinsters, zijn kinderen met vlassig blond, werden, treffen door levendige expressie. Zijn interieurs kenmerken goede stofuitdrukking, smaakvolle compositie. Zijn liefde gaat meer naar het schilderen om het schilderen, om het doen, om de techniek, dan dat hij hartstochtelijk het schoon der dingen innerlijk bemint. Zijn schildering is verzorgd; zijn hand wordt echter nooit door innerlijk woelenden hartstocht gestuwd. In zijn oude spinsters, hoewel knap